

העלון טעון גניזה
עלון מס' 844
שבת נצבים זילך
שנת תשפ"ו

ע"ש הצדיק המלוב"ן רבי ינון חורי זצוק"ל, זיע"א
יוצא לאור ע"י ארגון "חסדי ינון" 1700-720-500

העלון מוקדש לעילוי נשמת

יוסף בן רבקה ז"ל
אולגה זימבול בת אמילי ז"ל
רבקה בת אולגה זימבול ז"ל
יעקב קיקי בן יסמיה ז"ל
כרמלה קונפטה בת רחל ז"ל
חנניה בן אורלי ז"ל
דינה בת פורטונה ז"ל
אהרון בן מתתיהו ושרה ז"ל

זמני שבת פרשת נצבים זילך

ירושלים	פלג המנחה	הדלקת נרות	צאת שבת	רבינו תם
8.16	5.45	6.24	7.35	8.16
תל אביב	5.47	6.42	7.37	8.13
חיפה	5.47	6.31	7.37	8.13
באר שבע	5.46	6.41	7.36	8.13

יום ששי שעה 21:59 (1) חלקים

הפטרה: "שוש אש"ש"

ההלכה השבועית

הלכות סליחות

א. אלה שאונסים עצמם מן השינה ובאים לבית הכנסת להשמיע במרום קולם, בקול רינה, ואומרים הסליחות בקול רם ונשא כדרך ששרים פיוטים ונגינות, הרי הם כיושרים תרתי גיהנם, שמאבדים שינתם ללא תועלת, ואדרבה יוצא שכרם בהפסדם, כי הלא זה שמם "סליחות" ולא "צעקות".

ב. מותר לשמוע מן הרדיו סליחות ופיוטים של ראש השנה ויום הכפורים, אף בחצי הראשון של הלילה, כדי ללמוד המנגינות של הסליחות והפיוטים, זכר לדבר, מה שאמרו בראש השנה (כד): לא תלמד לעשות אבל אתה למד להבין ולהורות.

ג. השומע בביתו סליחות דרך הרדיו בשידור חי, יכול לענות י"ג מדות כששומע אותם מן הצבור, וכן יכול לענות אמן אחר הקדיש של השליח צבור.

ד. המנהג פה עיר הקודש ירושלים ת"ו לומר בסיום הסליחות קדיש תענו ותעתרו, ותתקבל צלותא וכו'. ואפילו אם מתפללים מיד אחר כך תפלת שחרית, בלי שום הפסק בין הסליחות לתפלה. (שדי חמד מע' ראש השנה סי' א אות ה ס"ק יא)

חזון עובדיה

מטעמים לשולחן

ה' אלהיך הוא עובר לפניך (דברים לא' ג')

יהודי שחי בידיעה שהקב"ה מנהיג אותו בכל רגע הרי הוא האדם השלו ביותר, אדם שחי בביטחון גמור שהקב"ה ידאג לו לכל מחסורו הרי הוא האדם השמח ביותר. וזה מה שאומר להם משה לישראל - אין לכם מה להתעצב בכך שאני כבר לא אנהיג אתכם הרי הקב"ה מנהיג אתכם, ומה יכול להיות יותר טוב מזה "ה' אלוהיך הוא עובר לפניך" הוא בכבודו ובעצמו יוליך אתכם וכי יש הנהגה טובה מזו? ובאמת אדם שחי כך, שהקב"ה מנהיג אותו בכל רגע הרי הוא זוכה שהקב"ה בכבודו ובעצמו ידאג לו לכל מחסורו. ובעניין הזה נספר כמובא בעדת צדיקים: יהודי שהגיע לשפוך שיחו בחדר הרב הקדוש **רבי יחיאל מיכל מזלאטשוב זיע"א**, דבר בנימת יאוש, הרבי הוכיחו כי עליו להתחזק במידת הבטחון, אך הלה טען בלהט כי הוא בוטח בה' יתברך, אינו חושב שיש לו מה להוסיף בזה. אמר לו הרבי, אם תרצה ללמוד מידת הבטחון מהי, בא ואשלחך ליהודי פשוט, ממנו תלמד עד היכן מסוגל יהודי להגיע בהיותו חזק בבטחונו בה' יתברך. ציווהו הרבי לנסוע לברדיטשוב בה יחפש אחר גביר פלוני ויבקשו להתאכסן בביתו, והוסיף, ממנו תראה ותלמד, אך הבט בעין חודרת, מכיוון שהוא צנוע במעשיו. נסע החסיד לברדיטשוב, והתאכסן בבית הגביר אשר קבלוהו בכבוד והודיעו, "כל מחסורך עלי, אך הגידה נא מה מבוקשך". ענהו האורח, עלי לשהות בעיר מספר ימים, בהוראת הרבי הקדוש מזלאטשוב. שהה האורח במחיצתו במשך שבוע שלם, ראה כי הוא מתנהג ברחבות ומסחרו משגשג, יום יום מגיעים אליו שטרי פרעון רבים, והוא פורע לכולם ביומו. ברם, לא ראה במעשיו את מידת הבטחון, הכל מוכן לפניו, סביבו משרתים, כותבי פנקסים וממונים המסייעים לו, אך לא הבחין בדבר ייחודי בהתנהגותו, פרט לעובדה שאת מפתח אחד מחדרי הבית החזיק בכיסו, מעולם לא נתנו לאיש זולתו. התעניין האורח בקרב בני הבית מה נמצא בחדר הנעול, ונענה כי הכל יודעים כי בו מונח אוצרו של הגביר, על כן אינו מניח לאיש להיכנס למקום, בנוסף ראה האורח כי הגביר תורם לצדקה סכומי עתק, כלל לא היה נראה שמוניח הון רב במסגרת עסקיו. התהלך האיש כל השבוע במבוכה ותהיה, לו יהי כן כי הגביר הזה הוא בעל בטחון, אך כיצד אוכל ללמוד ממנו, כלום אחלק צדקה כמחנה, הלא אני סוחר ואין בידי ולו פרוטה אחת לצרכי. משראה כי לא עולה בידו מאומה, פתח לבו בפני מארחו ואמר, אגלה לכם מסתרי ליבי, רבי הקדוש שלחני ללמוד מכם מידת הבטחון, אנא גלו לי העניין, כי רבות התייגעתי עד בוא הנה, והעליתי חרס בידי. אחר תחנונים נענה הגביר, הכניסו לחדרו הסגור, נעל הדלת אחריהם ואמר, הבט סביבך, מחדר זה משלם אנוני כל שטרי הפירעון והצדקה אשר ראית, הביט האיש ולא ראה כי אם כיסא שולחן וארגז קטן, לא שטרי חובות ולא פנקסי צדקה. אמר לו המארח, באי ביתי סבורים כי בחדר זה נמצא אוצר, ממנו שואב אני "זהב" למכיר עובר כל צרכי, אך האמת היא כי לרש אין כל, בלתי בטחוני באלוקי. מעולם לא לנה בביתי פרוטה, הנשאר בידי מרווחי מחולק בו ביום לצדקה. בכל עת בו נצרך אני למעות, מסתגר אני בחדר זה ואומר בלב נשבר, רבונו של עולם, נחוצות לי כך וכך מעות היום לפרעון, בטחוני חזק כך כי תסייעני בשעה זו למען לא אכשל, וה' הטוב עוזרני באותו יום. בתוך כך נקש המשרת בדלת, הגיש לאדונו שטר לפרעון בסך כמה אלפים, ואמר כי השליח מצפה לקבל את המגיע לו, הודיעו הגביר שימתינ עד הערב, אחר נכנס לחדרו ואמר לחסיד, ראה, הגיע זמן פרעון של שלושת אלפים אדומים, בטחוני חזק בהשם יתברך כי יעזרני ואסלקנו למועד, בא וראה נפלאות הבורא אשר יעשה עמי. אחר זמן מה הגיע ובא אחד משרי המלחמה לבוש מדים ואמר, נערכת עתה מלחמה על העיר אטשאקוב וקבלתי כעת פקודה לצאת לזירת הקרב, בידי עשרת אלפים אדומים, חוששני לשומרם בכיסי פן אמות במלחמה וזרע אין לי, ובידי מי ישרא הוני. ידעתך כאיש אמת, על כן בקשתי כי תקבל מעותי לפיקדון עד שובי, בשכר זאת אעניק לך אלף אדומים, והיא אם לא אשוב, עשה צדקה בכספי וננה בית תפילה, אז לצדקה ייחשב לי בעולם העליון. קבל הגביר את הסכום, נתן בידו שטר על שך תשעת אלפים אדומים, וברכו שישבו לשלום, אחר אמר לאורחו, הראית כי תשועת ה' כהרף עין, דע כי זה כל חיי האדם בעולם הזה, להיות חזק בבטחונו כעמוד ברזל ולה' הישועה, שוב לביתך כי בא מועד, וה' יעזורך שתרכוש מידה זו. אמר האיש, כלתה פרוטה מכיסי, אין לי במה לנסוע לביתי, ענהו הגביר הא' לך מאתים אדומים לצורכי הדרך, אך דע כי עדיין לא למדת את מידת הבטחון, הלא ניסיתך ולא עמדת במבחן, אך העבר אין, מעתה התחזק בביטחונך. בדרכו לביתו בעודו יושב בעגלתו ומרהר ראו עיניו, והנה קול צעקה נשמע בקרבתו, מהר לראות מה מתרחש, והנה שתי נשים מובלות באזיקים מובלות ביד שוטרים ואחריהן בניהם הקטנים הולכים ובוכים. שאל אותן, אנה תובלו ולמה, ותענינה בבכי, "למיתה, יען בעלינו חייבים לאדון עבור השכירות ולא היה בידיהם לשלם, הם נמלטו לנפשותיהם, ואותם ימיתו תחתיהם". נכמרו רחמיו ואמר להם "אל תבכינה, אנוכי אפדה אתכם". הוא פנה לשוטרים ואמר, "הולכיני לבית אדונכם, אנוכי אשלם עבור השבויות", כשעמד לפני האדון, אמר לו הלו, "הסך המגיע לי הינו מאתים וחמישים עשר אדומים". התחנן האיש, אולי יסתפק במאה ותשעים, ענהו, זאת לא אעשה, שבעתי מרורים מעניים אלה, מספר פעמים וויתרתי להם, אנוכי אינו אדון הכפר אלא פקידו, והוא רשע עריץ ושואף לדם. זה זמן רב קיבלתי פקודה ממנו לתלות את היהודים, אך המתנתי עד כה, אמרתי אולי יושעו, אף עזבתם להימלט, קיוויתי כי כאשר אכתוב לאדון על בריחתם, יתייאש מתשלום החוב, אך האכזר פקד עלי להרוג את הנשים, על כן לא אוכל לוותר ולו על פרוטה.

המשך בעמ' הבא

אהבתם את העלון? רוצים לקבל אותו כל שבוע עכשיו גם בדוא"ל ובואצפ?

שלחו אלינו את כתובתכם למייל: tifaret@hasdeyinyon.org או הכנסו ל- www.hasdeyinyon.org או בואצפ: 050-9580500

ואנחנו ברב חסדך נבוא ביתך

בחורים בישיבת ברנוביץ'. ואין לשער גודל השכר, ש'אם אין קמח אין תורה', ועשיר הוא הזוכה ביום או בשבוע של תורה. ההצעה הכתה גלים בצבור, והקהל התלהב: עסקה נהדרת מוצעת להם כאן! והנה נכנס הרב המקומי, התקרב הוא אל הדוכן, כדי להשמיע דברי סיום... הלה דבר על נושא שלא מן העניין, ובכך. טשטש את הרושם האדיר שעשו דבריו של רבי אלחנן, ורוח ההתנדבות שהיתה בקהל פגה כלא היתה. השלים הרב את נאומו באומרו לאנשי קהילתו בהטעמה מיוחדת: "כל דולר שתרימו למטרה זו, אפילו דולר אחד בודד, ערכו חשוב ורם". כך הפליג הוא בשבח 'הדולר האחד' ובהשפעת דבריו, נתחייב הקהל כולו, בסכום אפסי, פחות ממאה וחמשים דולר, סכום שהיה בו משום עלבון צור! אחר סעודת ליל שבת, בא הרב עם נכבדי הקהילה, לביקור במעונו של רבי אלחנן. הוא התנצל ואמר, כי מן הסתם רבי אלחנן נושא בלבו תרעומת בגלל המגבית הזעומה... להפתעת כל הנוכחים, התחייך רבי אלחנן והשיבו פנים מסבירות: "תרעומת? בשביל מה? הנה מחר בבקר, יקראו בתורה 'ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה', באר רבי אלחנן את משמעות הפסוק במתק לשונו: 'הבה נתאר לעצמנו את החזיון: בדור המדבר עומדים לבנות את המשכן - אהל מועד, מקדש לה'. מן השמים נקרא בצלאל להקים את המשכן. משה רבנו מחפש את בצלאל ושואל את האיש הנקרה בדרכו: 'אולי שמך בצלאל בן אורי?' 'לא' משיב האיש, 'אני ראוובן בן יעקב' אין זה האיש המתאים. ממשיך משה בדרכו. והנה פוגש הוא ביהודי ואחר ושואלו: 'צריך להקים את המשכן, אולי אתה, שמך בצלאל בן אורי?' 'לא', מתנצל היהודי... אני שמעון בן יעקב. וכן הלאה ממשיך משה רבנו ומנסה לאתר את מי שעתיד להקים את משכן ה'. 'וכי תעלה על הדעת', שואל רבי אלחנן את הנוכחים, 'כי משה רבנו יתרעם על היהודי הראשון, או על השני, למה לא נקראו בשם בצלאל בן אורי? מדוע לא יקמו הם את המשכן? וכי מה יש לאל ידם לעשות, אם הם לא נבחרו להקים את מקדש ה', אלא בצלאל בן אורי?' 'סיים רבי אלחנן את נאומו ואמר: 'ומה מקום יש בליבי לתרעומת עליכם אם אנשי בית הכנסת שלכם לא נבחרו להימנות עם בוני התורה בזמן הזה? ואין לכם את הזכיה לתמוך במשכן העדות...'

ומתוך האור

פסוק זה מתיחס למצות תפלה בציבור, עת באים אנו להיכלל בית הכנסת לשחר פני מלך מלכי המלכים, התחושה שצריכה ללוות את המתפלל היא "ברב חסדך נבוא" חסד עשה עמנו הקדוש ברוך הוא שאפשר לנו לבוא אלין לחלות פניו. ההרגשה הזו נכונה למעשה בקיום כל מצוות הבורא, ברב חסדו נתן לנו אותן, ואפשר לנו לעבדו ולקיימן, וזכות היא לנו לעשותן. יהודי שמקיים מצוה, עושה הוא טובה לעצמו וקונה זכות לנפשו. לא כל אחד חש ומרגיש בזאת, אלא יש כאלה החושבים כי בעשותם רצון הבורא עושים הם לו 'טובה', כאותה קהילה קטנה באמריקה, אליה הטריח עצמו רבי אלחנן וסרמן לצורך גיוס תרומות לישיבתו. המארח של רבי אלחנן, ר' יצחק מאיר בונים, ספר על המאורע הבא תאורו מופיע כספר "אור אלחנן" וכה היה המעשה: באחת השבתות בהן שהה רבי אלחנן באמריקה, הזמן לאחד מבתי הכנסת המקומיים בכדי לדרוש בליל שבת על אודות הישיבה ולערוך מגבית להחזקת התורה. בדרך כלל זכה וראה סיעתא דשמיא גדולה בהופעותיו. בכל בית כנסת בו נשא את נאומו, נתקבלו תרומות בסכום של אלף דולר לפחות. בטרם צאתו את בית מארחו, שאלו רבי אלחנן: "מי מנצח על המגבית בבית הכנסת המדובר?" ענה ר' יצחק מאיר בונים, כי כפי הנוהג המקובל, הרב מכריז את שמות התורמים וגובה התרומות. מששמע זאת רבי אלחנן הגיב: "חוששני שלא נצליח פה כיון שאותו רב' הינו טיפוס אמריקאי של מנהיג בית כנסת, החס על ממונם של חברי הקהילה שלו..." העיר המארח, כי אולי דווקא הפעם יחפוץ להראות את כח הנהגתו בפני הרב, וידרבן את המתפללים לפתוח את כיסם לטובת הישיבה. אולם רבי אלחנן היה נחוש בעמדתו, כי היצר של 'חס על ממונם' עלול להתגבר! וכך היה. רבי אלחנן דרש לאחר 'קבלת שבת' והקדיש חלק נכבד ממשאו למצבה הכלכלי של ישיבת ברנוביץ, וקרא בחום: "אינני מבקש, אלא פת לחם עבור עמלי תורה". הוא הציע, כי הנדבנים יקבלו על עצמם לממן את כלכלת הישיבה למשך שבוע שלם, בתרומם סך של שמונים דולר, ומי שאין ידו משגת, ינדב לפחות אחד עשר דולר וארבעים ושלושה סנט, דמי כלכלת תלמידי הישיבה ליום אחד. רבי אלחנן הוסיף ואמר, כי תרומה זו תזכה את בעליה בזכות של 'שבוע תורה' או 'יום תורה' שלומדים מאות

המשך מטעמים לשולחן: בלית ברירה נתן החסיד את מאתיים האדומים, ובעבור החמישה עשר הנוותרים נתן כמשכון את הטלית והתפילין וחפצים נוספים, פדה את השבויים, והוביל אל ילדיהן הממררים בבכי. הכל שבו לבתיהם בשמחה, ואילו האיש המשיך בדרכו חסר כל, בלא חפצים ובלא מעות, בליבו זכר דברי הגביר אליו קודם נסיעתו, והתחזק בביטחונו. לעת ערב הגיע לעיר חמעלניק, בה התארח באכסנייה ללילת לילה. באישון לילה הזדמן למקום סוחר אמיד, ובעל הבית צרפו לחדר החסיד, כדברם זה עם זה מאין באו, סיפר החסיד כי מקום מגוריו בעיר פלונית הסמוכה לטאשט, ומי אביך, שאל הסוחר, אמר לו למה לך, כלום תכירו אם אומר שמו, כן, ענהו, לפני כעשרים שנה דרתי בעיר זו. אבי נקרא כך וכך, אמר האיש, האורח שמח באומרו כי הוא מכירו היטב, והתעניין במעשי אורחו ובעסקי אחיו, בתוך השיחה פרט החסיד את מסלול נסיעתו, ואת היערות בהן יעבור בדרכו לביתו. לפתע נזעק הסוחר, בעיר זו יש לי ידיד אשר ברצוני לשלוח לו ירושה אשר ירשנו מקרוב משפחה שנפטרה בלא זרע, לא מצאתי עד עתה שליח נאמן, ועל ידי הדואר לא יוכלי לשלוח באשר איני יודע את כתובתו. עתה הקרה אותך ה' לפני, ידעתי את משפחתך, והכרתך כאיש נאמן אשר לא ישלח ידו בכסף לא לו, נא מלא שליחותי ומלא את נפשו בזה, מפני שעני הוא ואינו יודע בדבר הירושה. מסר הסוחר סימנים אודות הנמען, החסיד קיבל את הכסף ותפרו בבגדו לשמירה, הסוחר אף נתן בידו מעות עבור שכר טרחה, תחילה סרב לקחתן, אך הוא הפציר בו ואמר כי הן ניתנות כמתנה בעלמא, ואין זה שכר המצווה. אחר כמה ימים הגיע האיש לעיר וחקר אחר המבוקש, אך אין יודע ואין מכיר, שאל לזקני העיר ואמרו, טעית, מעולם לא נמצא כאן האדם אשר הנך מבקש. התעכב החסיד מספר ימים בחיפושים, אך אין קול ואין עונה, נבוך כי לא ידע מה לעשות בכסף הרב, ומיהר לנסוע לרבו הקדוש ולספר לו את אשר קרהו, אמר הרבי, זה שכר ביטחונך, מעולם לא היה אדם כזה. דע, כי אף נותן המעות אינו אדם, הוא המלאך הנברא ממצוות פיקוח נפש שעשית בדרכך, אשר הביא לך אוצר מחמת ביטחונך שבו התחזקת, הכסף שלך הוא ועשה בו כרצונך, אך החזק בביטחונך כאשר ראית וה' יהיה בעזרך, כי מאיתו הוא הכל, וגם כח הבטחון בידו הנהו, והאדם צריך להתחזק בו. כבר אמר רבנו הבעש"ט זיע"א, בעל בטחון אמיתי אי אפשר להעניש בשום אופן מן השמים, אם יש צורך להענישו, לוקחים ממנו את מידת הביטחון וממילא יכולים להענישו, אבל כל עוד הוא מחזק עצמו בביטחונו, לא ניתן לעשות כנגדו מאומה.

ח.י.ח

שו"ת הלכותי מאת הפוסק הגאון רבי עמרם פריד שליט"א

שאלה: גוי שמעונין לתרום לבית הכנסת, האם מותר לקבל ממנו? **תשובה:** אפשר לקבל. [בשונה ממומר כדלהלן בתשובה הבאה]. מקור: באה"ט סימן קנ"ד ס"ק טז. שו"ע יו"ד סימן רנ"ד. **שאלה:** קרוב הרוצה להנציח את קרובו שהיה יהודי מומר, האם מותר לקבל ממנו דבר לביה"כ לעילוי נשמתו? **תשובה:** מותר. אך אם היה מחלל שבת אף בפני אדם המוכר כרב חשוב, אין להנציח את שמו בבית הכנסת. **שאלה:** ישראל מומר המעוניין לתרום ריהוט לביה"כ"ס, האם מותר לקבל ממנו (מומר היינו - עובד ע"ז או מחלל שבת בפרהסיא או מומר להכעיס בכל העבירות)? **תשובה:** אין לקבל [כמבואר בתשובה הקודמת]. מקור: שו"ע סימן קנ"ד, ומשנ"ב ס"ק מח.

הערות והארות על הלכות אלו ניתן לשלוח למייל: 6191265@GMAIL.COM

היה שותף בהפצת העלון

בתרומה של 101 ₪ אתה מזכה אלפי משפחות מדי שבוע לתרומות: באשראי 1700-720-500 / בבנק הדואר חשב' 3640582

עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעתי...

שלום וברכה, רציתי לשתף בישועה שהייתה לי ברוך ה' עשיתי בדיקות רפואיות בנושא שמאוד הדאיג אותי וחיכיתי לתוצאות בחדרה, עשיתי "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" לפני שעשיתי את הבדיקות ואמרתי שבלי נדר אם הכל יהיה בסדר אתרום סעודה לאברכים, ואפרסם בעלון שלכם "תפארת ינון" את הישועה. וברוך ה' בסייעתא דשמיא הכל יצא תקין! הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו! אין עוד מלבדו! תודה רבה לה' ותודה רבה לשליחים.

בעילום שם

ביתי שתחיה מתקשה מעט בלימודים ואני בתור אמא מאוד כואב לי שהיא מחוננת וחכמה ובגלל הקשיים הללו היא פחות מצליחה בלימודים. הגשתי בקשה להקלות שיעורו לה להתקדם ולהצליח, פחדתי מאד שלא יאשרו לי את זה, לכן לפני הועדה ביקשתי לעשות "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" שיהיה סיעתא דשמיא ושהכל יעבור בהצלחה ובקלות. וברוך השם אני מתקשרת לבשר שבועדה אישרו לה את כל ההקלות. אין עוד מלבדו! רק ולהודות לבורא על חסדיו המרובים.

ג.א מהמרכז

הבן שלי בן שנה ותשעה חודשים, לא הרגיש טוב, היה לו חום פתאום, כאב ראש, לקחתי אותו לרופאת ילדים לבדוק מה יש לו. ולאחר בדיקה הרופאה שלחה אותנו למיון דחוף, עם חשש לדלקת קרום המוח, כנראה ויראלית. אני נלחצתי, זה לא נשמע מעודד במיוחד. בבית החולים ישר אשפזו אותו והיה יומיים וחצי בטיפול נמרץ, כשהתעורר העבירו אותו להמשך בדיקות וטיפול למחלקה. רק אז נזכרתי לעשות לו "פדיון נפש", התקשרתי ל"חסדי ינון" שיעשו לו פדיון ושבע"ה הבדיקות יצאו תקינות וישחררו אותו הביתה. ואכן, ברוך השם, המצב יתיצב באותו יום ממש, הבדיקות יצאו תקינות, שחררו אותו וחזר לגן כאילו כלום. ישתבח שמו לעד!

בעילום שם

סמא דחיי - הסגולה השוכה ביותר להצלחה

שמר פיו וקשוננו שמר מצוות נפשו (מסעי, כ"א ב"ט)

בעניני העולם הזה היסוד הרוחני חזק לאין שיעור מהיסוד הגשמי

ונראה לבאר בעזרת השם יתברך [על מה ולמה עוון זה חמור משארי עוונות חמורין שבתורה] בכמה גוני. דהנה איתא בירושלמי פרק א' דפאה (הלכה א) דכשם ששכר תלמוד תורה שקול כנגד כל המצוות, כן ענשו של לשון הרע שקול כנגד כל העוונות, נמצא תלמוד תורה גדולה שבכל המצוות, וכנגדו לשון הרע חמור שבכל העוונות. והטעם לזה נראה בפשיטות, דכמו שבעניני היסודות שהטביע השם יתברך בעולם, דהינו: אש, רוח, מים, עפר, היסוד הרוחני הוא הרבה יותר חזק מהיסוד הגשמי, עד שכמעט אין נחשב אצלו הגשמי למאומה, כמו שאנו רואין בחוש שבהתגבר האש על דבר הגשמי מכלהו, וכן בהתגבר יסוד הרוח הוא יכול לפרק הרים ולשבר סלעים, כמו שאמר הכתוב (מלכים יט, יא): "ורוח גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים".

אמרת הצדיק

כשכל ישראל יתנו יד לזה, תצטרפנה הידיים ליד אחת המגעת עד לכיסא הכבוד.

רבי ישראל מקוזניץ

לבקשת הקוראים - מחכים לספורי ישועות שלכם
בטל: 1700-720-500 או בואצפ 050-9580500

לאחר הלידה, הרגשתי שהרך הנולד לא מרגיש טוב ונושם בכבדות, עברנו את הברית בזמן, ברוך השם. הנשימה הפכה להיות יותר כבדה, הגענו למיון, התאשפזנו - תינוק בן שבוע וחצי עם חמצן זה לא דבר פשוט. הסיטורציה היתה נמוכה, אז החלטתי לעשות "פדיון נפש" ב"חסדי ינון", ובסייעתא דשמיא המצב התחיל להתיצב ולמחרת השתחררנו... תודה להשם! בעילום שם

סבלתי מהתקף סינוסים, שלא נתן לי לתפקד, ההתקף הזה החליש אותי לגמרי, בעבר זה קרה לי, ולרוב אחרי יום זה עובר, הפעם זה נמשך יותר זמן, ונאלצתי להפסיד ימי עבודה, שלא יכולתי להרשות לעצמי. בסוף, התקשרתי ל"חסדי ינון" והזמנתי לי "פדיון נפש", למחרת, קמתי עם חצי אף פתוח, והכאבים נעלמו, ובמהלך היום כבר הכל נעלם. וחזרתי לעצמי. ישתבח שמו לעד... מודה לבורא עולם...

ח.נ. מהמרכז

בס"ד

מטבע הישועות
שר - הצדיק

פירוש
מטבע
האמת
עצן
האמת
מריא
אמת
מריא
אמת
מריא
אמת

1700-720-500 לפרטים בקו הישועות

חסדי ינון

"ועשו לי מקדש - ושכנתי בתוכם"

"בישועה טובה ומוצלחת, ב"חסדי ינון" נפתח בימים אלו בית מדרש ע"ש הצדיק המלובן ר' ינון חורי זצוק"ל

זכות נדידה וחדר - פעמית! להיות שותפים בהקמה -

ניתן להקדיש ולהצטרף:
לעילוי נשמת | לרסואה שלמה | להצלת המשפחה | ארץ נפש | סוסלים | סוסדרים | סורי קודש | שולחנות
כל תרומה תרם נתיב בבניין מקדש מעט, בסיווד בימים קשים אלו...

לתרומות והקדשות:
1700-720-500 ☎ 050-9580500
או חשב' 3640582 -בנק הדואר 09- סניף 01 (גא לצין עבור מה)

ארגון "חסדי ינון" עורך תיקון פדיון נפש

תיקון זה הוכח שפועל ישועות

פרטים בקו הישועות 1700-720-500

החיזוק השבועי

יש לך כישרונות ויש בך כוחות, תלמד לנצל אותם לדברים טובים

באחד הימים הגיע יהודי בשם זונין אל רבי עקיבא ושאלו: "שנינו יודעים שאין מעבודת אלילים מאומה, ואף על פי כן אנו רואים אנשים הנכנסים לבית עבודה זרה כשהם חולים ויוצאים משם בריאים, כיצד תוכל להסביר דבר זה?" השיב לו רבי עקיבא: "אמשול לך משל למה הדבר דומה... בעיר בדרום התגורר אדם נאמן. כל בני עירו היו מפקידים אצלו את חפציהם ללא שטר ועדים. באחד הימים הגיע לעיר אדם ששמע על נאמנותו של האיש והפקיד אצלו חפצים. בקשה אחת הייתה לו - להפקיד את חפציו בנוכחות עדים. הסכים האיש ובכל פעם היה מביא עדים ומפקיד אצלו חפצים. באחד הימים שכח להביא עדים והפקיד אצל האדם הנאמן חפצים יקרי ערך. כשהבחינה בזאת אשתו אמרה לו: 'בוא ונכפור בפיקדון הזה כאילו לא היה בדינו, נאמר שלא קיבלנו אותו, הרי אין לו עדים'. השיב לה בעלה: 'וכי מפני שאדם שוטה זה עשה שלא כהוגן אנו נאבד את נאמנותנו?' 'בשעה שבזאת עולם משגר ייסורים על האדם הוא משביע את אותם הייסורים: 'אל תתחילו לייסר את אותו האדם אלא ביום פלוני ובשעה פלונית, ולא תצאו ממנו אלא ביום פלוני, בשעה פלונית, באמצעות רופא פלוני ותרופה פלונית! כיוון שהגיע אותו יום פלוני ושעה פלונית שצריכים הייסורים לצאת מהאדם ואותו אדם הלך אל עובד עבודה זרה, עשה סגולה כלשהי, לקח תרופה מסוימת, אומרים הייסורים: 'מצד הדין לא טוב שנצא עכשיו ממנו, שהרי הוא יתלה את הישועה שלו באותו אדם או תרופה, מצד שני... מפני שאותו אדם שוטה חושב כך אנו נאבד את שבועתינו לבורא?' (עבודה זרה נה'). על כל אדם מגיעים ייסורים, אחד יותר ואחד פחות. אין אדם השמח בהם, אין אדם המיחל להם. אולם יש לנו לדעת דבר אחד חשוב - הייסורים נשלחים מלמעלה לזמן קצוב ועוזבים אותנו. לעיתים אנו תולים את תקוותנו ברופא מסוים, בתרופה מסוימת, בשליח כזה או אחר. תמיד יש לעשות את מירב ההשתדלות כדי להינצל מכל מיחוש וכאב, אבל יש לזכור לפנות קודם אל מי שנתן אותם, אל בורא עולם! אליו יש לצעוק ולהתפלל, לתלות בו את התקווה שלנו ולא בשום אדם או סממן אחר. כשאדם מתחזק באמונה פשוטה שהכול נשלח מאליו מלמעלה, הוא השולח אליו הוא הלוך ממני, יהיה לו קל יותר לקבל את הדברים, לשמוח בהם, ולהעביר אותם בקלות יותר.

רונן קרית

פדין נפש מיוחד ב"חסדי ינון"

בערב ראש השנה

אשפה טובה ומקורב...
הכסף אחיימ אוקים אשפאם...

למסירת שמות בצירוף פרטים מלאים

בקו הישועות

1700-720-500 050-95-80-500 www.hasdeyinon.org

ביאור נפלא בלשון צחה וקלה
בהוצאה ברורה ומאירת עיניים, ואף
דברים עמוקים מבוארים בו בפשטות
ובבהירות (הרה"ג עמרם פריד שליט"א)

זו הפעם הראשונה בהסטוריה שהפך
ספר יקר זה של רבנו בחיי זיע"א
להיות מונגש לכל בר בי רב דחד יומא
(הרה"ג יצחק ברדא שליט"א)

או באתר:
www.hasdeyinon.org

לרכישה ב"חסדי ינון":
1700-720-500

הפרשה המצויירת

// מתוך מדור "מטעמים לשולחן" //

